

Tr n cùng v đ y chi c va li k nh c à n g ra l đ ng bên ngoài phòng đ i phi tr ng Bush thành ph Houston, vì ông b n đang m c a xe, v y tay r i rít. B n ta th phì phò, than phi n:

- Chen chúc mãi m i tìm đ c ch đ u xe, đón ông bà. Ch bù cho phi tr ng John Wayne c a b n, đ u xe thên thang, tho i mái.

Đóng c a xe v i vàng, Tr n an i ông b n già:

- Làm sao có th so sánh gi a hai phi tr ng y đ c! M t đàng là phi tr ng qu c t , r ng mênh mông; còn đàng kia là phi tr ng n i đ a, bé tí teo.

Tham d cu c h p c a h i c u quân nhân các quân tr ng Đà L t, l n đ u tiên đ c t ch c t i Houston, Tr n th t b i h i xúc c m. Đ i h i đ c t ch c t i h i tr ng vĩ đ i c a tr ng đ i h c n i ti ng thành ph . R ng c qu c gia bay ph t ph i quanh sân tr ng nh reo vui, hy v ng, ph p hào khí cho con dân Vi t. Bài qu c ca hùng tráng, nh thúc đ c đoàn quân hăng hái ra xa tr ng, làm n c lòng các c u chi n sĩ hi n di n. Ti ng kèn bi ai c a phút m c ni m, kh i đ y bao bu n t i, đ n đầu c a ki p ng i l u vong. Hình nh các b n chi n sĩ Quách Đ c Thanh, Kha T Giáo, th y Tr n văn Tuyên... oai phong, dũng đ c ch ng đ i b n ch huy C ng S n t i các tr i giam, nh n hi n tr c m t, làm n c m t Tr n tuôn đ m đ i, không sao kìm hãm l i đ c. Bà xã đ ng bên c nh, n m ch t tay ch ng, đ a chà ng chi c khăn lau, an i:

- Anh, anh...can đ m lên!

Tuy Tr n ph c v t i tr ng Đ i h c Chi n Tranh Chính Tr , nh ng chàng quen r t nhi u sĩ quan tr ng Võ B và Ch Huy Tham M u. Thân nh t là trung úy Quân, sĩ quan văn hóa v tr ng Võ B . Tr c đây, ch a nh p ngũ, hai ng i n m trong xóm nhà lá, phá phách t ng b ng trong đ i gi ng đ ng m i xây c a năm MPC(toán, lý hóa), tr ng đ i h c khoa h c Sài Gòn năm nào. Năm 1973, Quân l p gia đình cùng My, cô n sinh viên văn khoa xinh đ p đ i h c Đà L t. T i ngày tan hàng năm 1975, v ch ng Quân m b ng cháu gái m i sáu tháng, h t h i ch y gi c theo quân tr ng v Sài Gòn lánh n n.

G n m y trăm ng i tham d đ i h i, Tr n c g ng tìm ông b n vàng năm x a. Đi vòng vèo, thăm h i bi t bao bàn, chàng ch ng th y t m h i ông b n cũ đầu. Sĩ quan võ b khá đông đ o, lên t i b n năm ch c ng i. Nh ng tin t c v Quân chàng nghe đ c r t m h . Có ng i nói, h c cùng m t tr i tù Long Giao v i Quân. Khi b di chuy n ra B c, m i ng i m i tr i, nên h không bi t gì. Có ng i l i nghe phong phanh, Quân đã b mình vì b nh t t trên tr i giam, sát biên gi i T u Vi t. Tr l i bàn ti c, Tr n bu n r u, than th v i v :

- Dò h i mãi, ch ng bi t b n ta đ đầu. Hy v ng gia đình Quân v n bình an.

Nh ng th t b t ng , g n t i gi chia tay, hai ng i đàn bà, m t đ ng tu i, m t tr m ng, ti n sát l i g n v ch ng Tr n, ôm ch m l y h , òa lên khóc, không bi t vì quá vui hay bu n:

- Ph i ch ng đây là anh ch Tr n h ? Th y anh l ng x ng h t bàn này t i bàn kia, mà em nh n không ra. Tr i i, em m ng quá. Tr ng anh đ o này m h n, còn ch thì v n đ p, nh ng đâu còn mái tóc dài liêu trai nh x a n a. Em là My, còn đây là cháu Th y. Anh ch đã t ng ôm p cháu khi nó còn bé tí teo. Nhà em đã m t r i. Th sinh nh ch ng em, ch u sao n i ki p tù đ y đ a c a b n C ng S n.

V ch ng Tr n cũng m ng m ng t i t i, h i han h t i t p:

- Bây giờ hai mẹ con sinh sống ra sao? Ở Houston, hay ở đâu?

- Cháu Thúy vẫn còn đi học sách vở ở trường. Cháu còn đang tiếp tục ban cao học ở Houston. Còn em, làm y tá cho một nhà trường ở phía đông, tôi mới thôi công việc ở nhà, gần Dallas. Vài năm nữa, em sẽ về hưu rồi. Sống cho qua ngày này mà!

Vì công việc của em đang vai trò ở bên cũ, nên nên thì tham gia cùng My:

- Từ ngày Quân mất, chắc cũng đã hơn ba chục năm rồi, chắc ông My vẫn ở vậy nuôi con?

- Chuyện riêng của em dài dòng lắm. Để tôi kể sơ sơ tan hàng rồi. Hay là em mời anh chị tôi nhà trường của cháu Thúy chơi ít bữa. Lúc đó, em sẽ trình bày cụ thể hơn cho anh chị con em cho anh chị hiểu.

- Được rồi, chúng ta cùng về nhà trường của cháu Thúy nghỉ ngơi chút xíu. Bữa tối, chúng tôi mời hai mẹ con đi ăn nhà hàng để ôn lại những ngày hai gia đình chúng ta cùng nhau dựng dựng đời sống ở các hàng quán suốt năm xưa, dù thiêu hủy bóng dáng ông bà Quân, tiêu lâm của tôi.

Sau khi dùng món tráng miệng ở nhà hàng Norms, My nhớ mẹ mình, mới đi học, nhớ lại thời gian khó khăn quê nhà, lúc đi học ở trường, cùng những người bạn, chị và tôi nhớ lại những:

“Chị đi học ba tháng rồi, không thấy Quân trở về, em gọi con cho ông bà gọi cháu,

rê thêm m y bà hàng xóm cùng có ch ng b đi h c t p, tìm m i cách t i đ c tr i giam Long Giao đ thăm ch ng. Đ ng đi gian nan v t v . T con l chính có xe c qua l i, em cùng các ch ph i băng ru ng sinh l y, xa hàng ch c cây s , đ y d y nh ng con v t đối meo, thêm hút máu con ng i, bám đ y chân c a đám đàn bà kh n kh , m i t i đ c n i giam gi ch ng mình. Không kinh nghi m băng r ng sinh l y, t i em ngã lên ngã xu ng. Nh ng túi xách th c ăn nuôi ch ng, không cánh mà r i lã chã xu ng đám sinh l y vô tâm. Chân tay t i em x c máu, qu n áo d b n, rách nát nh đám ăn mày nghèo đói, t t i. Bao nhiêu th em mang theo, r i r ng, h h ng h t. May m n cu i cùng, em ch còn l i ký ru c, đ ng trong lon Guigoz v n th tho nguyên v n. M i có m y tháng mà trông Quân g y gu c h n, da vàng ng nh b s t rét ngã n c. H i xem chàng có đ c ch a tr , c p thu c hay không. Chàng ch c i g n, l c đ u:

- T i nó mu n mình ch t đối, ch t khát, g c ngã vì b nh t t. D i gì chúng cung c p thu c men ch a tr cho đám tù c i t o nh b n anh.

Đ c thăm nuôi, g p nhau ch ng n a gi , em lân la t i b nh xá, cách xa tr i tù kho ng n a cây s đ n n , xin thu c s t rét cho Quân. Nh ng b n lính canh xua đu i, m ng nhi c:

- B nh xá này dùng đ b i d ng, ch a tr cho cán b , b đ i, ch không ch a b nh cho đám tù ng y. Cút xéo đi, k o ông b n b m !

Dù b đám b đ i xua đu i, em v n c n n chúng, b ng cách đ a cho h m y ch vàng, hy v ng đ i l y m y ch c viên thu c kí ninh, ch a b nh s t rét. Còn đang dùng đ ng v i nhóm b i đ i gác c ng, ch t có ông th ng úy, trông khá v n minh, h c th c, đ ng xe tr c c ng. L i đ ng d p may, em ùa t i, bên c nh xe díp, n n ông ta mua ít thu c s t rét ch a b nh cho Quân. Ông ta quan sát em m t lúc, r i ra l nh cho anh b đ i giúp em m i viên thu c kí ninh, tr b nh s t rét cho ch ng, mà không l y đ ng nào. Sau khi nh n đ c thu c, em cảm n ông ta r i rít. Ông th ng úy này khá tr , gi ng nh ng i t m t qu c gia nào khác, ch không ph i là toán cán b B c k vô h c, n t n dân chúng nhất nhúa, hi n lành. Ông ta ăn nói nh nh , v n minh l l ùng:

- Tôi không ng con gái mi n Nam xinh x n, yêu ki u, l i dám hy sinh, yêu ch ng đ n

th ! Ch bù, ch bù...

Câu nói không h t nghĩa sau cùng, đ c ông ta ng ng n a ch ng, nh s đàn em, cán b khác nghe đ c, s b t l i cho ông ta chẳng?

Tr l i tr i giam, em đút lót đám qu n giáo, m i trao thu c đ c cho Quân dùng đ ít ngày. V t i Sài gòn, em c mua thu c cùng chu n b th c ăn k l ng đ vài hôm sau s thăm Quân ngay. Nh ng, xui x o thay, em ng b nh, s t c m liên miên c tu n l . M i t nh táo đ c m t ngày, em v i vàng lên tr i tù thăm Quân. Vào đ c khu thăm nuôi, còn đang ch đ i t i phiên, m i hay, Quân đã b di chuy n đi n i khác. L i mua chu c ti p, m i bi t rõ ch ng mình đã b đ a xu ng t u, đ y ra t n mi n B c xa xôi, vô t n. Em vò đ u, b t tai, lăn l n khóc lóc, t oán trách mình, vì đã t i tr i tù quá tr . Ph i chi, không c m cúm, b nh t t, em đã g p đ c ch ng, và Quân s có s n bao thu c men ch a tr r i. Lê l t tr v nhà, tâm tr ng em th t chán n n. B m đã khá l n tu i, ti n b c dành d m ch ng là bao. May m n, toàn gia đình còn căn nhà, n m sâu tút lút bên trong h m đ ng Tr n qu c To n. Đó cũng là n i n ng t a c a hai m con em. Th ng con, th ng cháu, ông bà cũng th dài th n th t. Đào đầu ra ti n b c đ em lo lót gi y t , cùng m i chi phí khác n a khi ph i l n l i ra B c thăm ch ng. Th i bu i đ i đ i, công, t s đóng c a, mu n t n t i, s ng còn, ai ai cũng lôi đ đ c, m i hay cũ c a nhà mình ra v a hè, buôn đi bán l i, s ng lây l t qua ngày. Nh h i tr ng Võ B , em tình nguy n làm ph y tá trong b nh xá giúp đ sinh viên, nhân viên c h u, nên v n li ng thu c men, em v n còn nh mong manh. Sau h n n a năm xoay x , buôn thu c men l u, c ng thêm ngh làm y tá b t đ t dĩ, em đã ki m đ c s ti n kha khá, đ đ rong ru i trên t u h a xuôi B c. Rê đ c m y ch em cùng hoàn c nh, em quy t chí đi tìm b n đ i tù đ y. Leo đ i, l i su i t i t n n i r ng sâu núi th m, vùng giá l nh Vi t Trì, em ch nh n đ c tin ch ng đã ch t khi đi lao đ ng. Tuy t nhiên, không c quan, tr i tr ng nào cho bi t thân xác, m chôn ch ng n i đâu. Nghe tin sét đánh y, em nh ch t đ ng. Em gào thét, oán trách mình. Ph i chi, em d d ti n b c, thăm ch ng s m h n, Quân đã không ch t. Thu c men đ y đ , c n b nh hi m nghèo đâu còn đ s c tàn phá thân th ch ng mình. Quân i, Quân, tha th cho em. Tr i i, tôi đã b r i ch ng mình r i sao?

V l i mi n Nam, em nh mê s ng, diên lo n. M y tháng li n, em không buôn bán, làm ăn gì đ c. T i ngày, em ch bi t ôm p cháu Th y khóc lóc th m thi t. B m em cũng âu s u, r m l , th ng h i hai m con góa b a. Cu i cùng, ai cũng ph i nu t l đ s ng. Th m k ch ch đ đ c tài oan nghi t đang đ p xu ng đ u hàng tri u con dân Vi t, ch đâu ch ph i m t mình gia đình em. Do đó, em đã g t b t t c kh đau cá nhân, vung mình đ ng đ y. H n n a, th i bu i khó khăn, gánh n ng gia đình chiu n ng trên đôi vai g y m c a ng i ch c g m b m già, hai em còn nh , c ng thêm bé Th y u th . Em l i lăn x ra đ i, buôn bán

thuộc tây, hành nghề y tá, rớt chuyên nghiệp, mát tay, nên đời sống gia đình cũng khá thoải mái. Vào những năm 1978, 1979 trở đi, phong trào vượt biên nở rộ, người ta rớt công thu nhập say sòng, cùng những người thuộc cộng m máu, băng cướp thung... Em đã tìm được cộng lái, tuôn thu nhập ra từ các bến biển, các hợp tác xã của nhà nước... Cuộc chiến năm 1979 giữa đàn anh Trung Cộng và đàn em Cộng sản Việt thì biên giới hai nước, làm biến cộng quy định hình Hò run s. Họ cũng tìm mọi cách đẩy người Hoa ra ngoài quốc, nên những người thuộc trên bán ra được những tô tô, với giá cũng được gấp mấy giá vốn. Số vàng em thu vào từ những giao dịch khá nhiều.

Những ngày đêm làm, cũng có ngày gấp ma. Một hôm, đang chiến đấu trung gian đưa thu nhập từ cộng sau một quán bia ôm quen thuộc, thì bị bọn công an, không biết tên nào phải đầu, cướp đi, bắt em, người trung gian cùng tên bạn và thu nhập men. Vừa đau đớn, em một mình hai chiến đấu vàng. Ngoài ra, em còn bị giam trên quần của tuấn làm. Họ còn đưa số đưa em ra tòa và kết án tù vĩnh viễn. Bọn công an thì lợi dụng thu nhập men từ nhà em hai ba lần, những làm sao họ kiếm ra được, vì em đã bán quần hết. Họ làm, tên bạn và một số thu nhập còn lại, em đã tuấn tán từ một số nhà bà con rồi. Hành nghề buôn lậu như em, ai đời gì để chính quyền mình thì nhà mình nhé!

Ngày thứ sáu, em bị công an quần bắt lên "làm việc" với xấp xỉ. Họ đẩy cho em một đồng nghiệp, bắt em đi vào tên họ, số chiến minh nhân dân, đưa cho ...

Khi xấp xỉ lên vào, anh công an đồng nghiệp bắt đẩy báo cáo:

- Thứ a đồng nghiệp chiến đấu, phạm nhân Nguyễn-lan-My đã được công tử.

Báo cáo xong, anh ta chào cái cốc, rồi cốc nón quay gót rồi phòng. Ông chiến đấu nghiệp người vào chiến đấu bành bành da to lớn, tay lật qua lật lại xấp xỉ số đẩy cộng trên bàn, vừa nói với em:

- Cô My, có biết tôi cô không? Buôn lều là tôi rớt nông. Là tôi phá hoại nhà n... c. Cô nằm trong tổ chức nào? Đợi ng b... n cô là ai? Ở đâu? Thú thật đi, hợp tác với nhà n... c, chúng tôi sẽ giết m... i cho cô.

- Dạ thưa ông, tôi chỉ m... i l... n để u... p thành mua thuốc kích m... i, nuôi con d... i, cha m... già. Chỉ chúng tôi có nằm trong tổ chức nào đâu. Nếu ông không tin, ông cứ cho người tôi nhà tôi kiểm tra, kiểm soát, sẽ hiểu ngay thôi.

Tôi lúc bước vào phòng tôi giờ, xếp l... n ch... a có dịp quan sát em. Ông chỉ lo để c... h... s... phẩm nhân, cùng d... a... t em m... y câu. Bây giờ nhìn kỹ, ông ta đã nhận ra em. Giờ đây em đã r... ng... nh... t... n... b... c, nên ăn mặc khá xinh xắn, cùng mái tóc dài liễu trai gọn... n... i... mông, hòa... p... v... i... b... m... t... xinh... đ... p... thiên... th... n... t... nhiên, chỉ không để d... d... y... nh... ngày nào ông gặp trên trục từ Long Giao. Ông có vẻ xúc động trước đôi mắt nai... t... c... a... thi... u... ph... hai... m... i... l... m... xuân... xanh. Ông nhận... t... n... c... i... tình... t... ,... đ... m... đ... i... nhìn... em... m... i... :

- Cô My còn nhớ tôi không?

Em chờ t... d... ,... p... úng... tr... i... i:

- Dạ, d... , ông nói gì ?
- M... y viên thuốc sẽ t... rét... d... o... nào... y... mà. Cô quên rồi sao?
- Dạ, d... , em nhớ... th... ng... úy... r... i. Không ngờ... th... ng... úy... i... đ... i... v... Sài Gòn.
- Chắc cô có khỏe không? Hợp tác... p... t... t... không?

Có người nh... c... i... ch... ng... mình, n... c... m... t... em... t... nhiên... a... ra. Em... th... n... th... c:

- D , ch ng em b xác ngoài B c r i !
- Th t t i nghi p cô. Không ng ch ng cô i ch t y u.

Đ c ông th ng úy an i, em c n n n ông ta:

- Xin th ng úy tha cho em. Mình em ph i ra đ i buôn bán v v n nuôi con th , cùng b m già và hai đ a em còn non n t.

- Đ c r i, tôi s tha cho cô. T i c a cô r t n ng, nh ng tôi s tìm cách làm gi m t i cô đi, coi nh nh d , l l m l n l n đ u mà thôi. L n sau nh th t c n th n, đ ng đ c p d i c a tôi b t đ c. Vì c y s đ y tôi vào th th t khó x , cô có bi t không? Hy v ng m t ngày r t g n, tôi s t i thăm cô. Ch c cô không ph n đ i ch ?

- Em r t cám n th ng úy. Khi nào r nh, th ng úy c ghé t xá c a em.

Trong cái r i, l i có cái may. Không ng ông th ng úy y đã đ ý t i em, ngay t khi g p nhau n i tr i từ năm nào. Đã g n năm sáu năm nay r i, mà ông ta v n còn nh t i em, k l th t. Ch bi t ông ta âm m u gì. Hay ông ta làm b th mình ra, r i âm th m theo dõi ch ng? M c k , mình làm gì c đ phòng c n th n là đ c. Tuy th , em cũng h n h di n v s c đ p tr i cho c a mình. Góa ph m t con, v n còn đ y s c h p đ n v i phái nam. Nh t là gái mi n Nam, xinh x n, làm mê lòng nhi u anh cán b ng ngh ch đ t B c.

M t chi u ch nh t, khí h u th t oi , em đ n bé Th y ra b sông B ch Đ ng hóng mát, t i n th cũng l a cho cháu m t s búp bê, đ ch i, mà ng i ta bày bán tràn lan n i y. Bé Th y thích nh t m t con búp bê Nh t B n, đ ng nét tinh x o, qu n áo nhi u m u xinh x n. Em còn đang tr giá, đ t nhiên sau l ng, có ti ng nói đàn ông xa l :

- Búp bê xinh quá, cô mua cho cháu đi.

Gi t mình quay ph t i, em th y ông th ng úy, ăn m c đ n gi n, v i áo thun tr ng, qu n short, xăng đan da g n gàng, th t th i trang, r t hi m th y n i các cán b x B c. Em th m nghĩ, ông cán b này ch c đã t ng đi du h c ngo i qu c nh Đông Đ c, Liên Xô...nên m i bi t ăn m c khéo léo, đ n gi n nh th .

- Em kính chào th ng úy.

-N i đồng ng i, cô c g i tôi là ông, là anh, ho c tên tôi là Đông cũng đ c r i. Cô ch ng nên th a b m ki u cách, ho c nêu danh ph n tôi gi a ch n đồng ng i. Tôi không mu n dân chúng e dè, xa lánh chúng tôi.

- V y, n u ông cho phép, tôi s g i ông là anh Đông cho đúng ý ông nghe.

- Cô c x ng hô nh v y. Tôi r t hài lòng.

Sau khi mua cho cháu búp bê, Đông r em d o ph xá Sài Gòn, r i ăn t i v i ông ta. Qua l n g p g riêng t đ u tiên y, em c m th y Đông đ ý t i em, hi u rõ ph n nào đ i s ng dân chúng mi n Nam. Nhìn đôi m t tr u m n và đ y c m tình c a Đông, em nghĩ là ông ta mu n giúp đ em. M t vài l n sau, Đông h n hò n i quán ăn, gián ti p giúp đ em mua thu c men t m t vài c quan nhà n c. Có hàng đ ch y m i, đ i s ng nhà em đ th h n. Công an khu v c ch c đánh h i đ c s quen bi t l n y, nên cũng nh m m t làm ng cho em. Càng g p g Đông, em càng hi u rõ tâm tình c a Đông h n. Chàng đã dám tâm s nh ng ý t ng th m kín c a mình v ch đ đ c tài đ ng tr , mà m t đ ng viên, con cháu g c gác cách m ng nh chàng, không th th l cho ng i ngoài bi t, nh t là v i v con M ng y. Cái tâm tr ng đ n đau nh t, ngay t h i con du h c bên Liên Xô, khi nghe tin b mình b b n đ u não B c b ph thanh toán, vì có g c gác ti u t s n vô lý c a thân ph mình. Các đ ng chí thân c n nh t

c a cha nh già H , t ng bí th Lê Du n, đ u gi b nh cam đi c, không can thi p gì, đ m c k b n tay sai thanh toán cha mình. Mu n yên thân, Đông ph i cam l ng hoàn toàn. Ng c l i, nh bao thanh niên khác, chàng cũng ph i hoan hô, ng h đ ng chí Tr ng Chinh đã dám thí m ng cha ông ta, trong phong trào đ u t đ a ch đ làm g ng cho m i ng i tuân theo.

D n d n, Đông b y t tình yêu c a chàng cho em bi t. Em không t ch i, cũng ch ng v v p. M t vài l n em gián ti p ng l i cho Đông hi u v vi c nhi u ng i v t bi n, b n c ra đi. Đông th ng th n trình b y quan đi m c a mình:

- N u ng i ta dám đánh đ i m ng s ng mình cho bi n kh i mênh mông, sóng d rình r p, đ đ c t do, là đi u anh r t đáng khâm ph c. Nhìn qua l ch s muôn đ i, có ng i dân nào sung s ng, thích s ng trong ch đ đ c tài, dù là đ c tài quân phi t, đ ng tr hay quân ch chuyên ch đầu. Anh đây, s ng trong ch đ này, ráng đóng cho đúng vai trò c a mình đ t n t i, em có hi u cho anh không My?

Dù đ c Đông giúp đ nhi t tình trong k sinh nhai và t tình v i mình, em v n còn thù ghét th m t ch đ c ng s n. Chính ch đ y đã v t b , đ y ch ng mình vào cõi ch t. Lá c máu đã nhu m đ bao sinh linh vô t i, đã xô đ y hàng tri u ng i li u ch t đi tìm t do, dù bi t bi n c mênh mông đ p vùi. Sau m y năm tr i s ng d i s s h i, ki m k p c a ch đ , ai ai cũng ghê t m cái x h i ch nghĩa l a b p, gi d i y. N n, sâu t n đáy lòng, em ch a bao gi nghĩ t i chuy n yêu Đông, nói chi t i vi c k t nghĩa trăm năm v i chàng. Vì v y, em không bao gi dám đ Đông tìm t i nhà mình. Đi u y s làm hàng xóm khinh b , nh o báng, c i ch , dù b ngoài ng i ta khép nép s s t.

Đ đ i tình yêu chân thành c a Đông, em đ a ra đi u ki n kh t khe, đôi khi đ n vô lý, h u mong Đông không ch p nh n:

- N u anh th t tình yêu tôi, hãy b ch đ này, cùng theo tôi, tìm m i cách v t biên đi tìm t do. T i đ c qu c gia khác, lúc đó, tôi m i đ i tình yêu c a anh. Anh có ch u không?

- Em hãy cho anh m t th i gian. Anh ph i s p x p m i th th t an toàn, hoàn h o, m i ra tay hành đ ng đ c. Vì v i đ a v hi n th i c a anh, n u th t b i, ch có đ ng ch t mà

thôi. Anh hiểu rõ rồi chứ đừng ghê gớm này mà. Em về nhà, đừng âm thầm sắp xếp mọi thứ, nhưng luôn luôn kín đáo tuyệt đối. Họ hèn mết tí là chết chắc đấy!

Khi họ bắt nạt em, không phải Đông bắt tình yêu của em áp lực, mà chàng cũng đang đi tìm lối thoát cho chính mình. Cái ý tưởng thoát khỏi vòng kiểm tra của lũ quạ đen đã manh nha ngay từ ngày bắt chàng bắt hãm hại. Nó càng bùng phát mãnh liệt hơn, khi chàng xâm nhập miền Nam. Tất cả những khoe khoang, tuyên truyền, giáo dục của cộng sản... đều là nguyên nhân: vô luân, xảo quyệt, lừa bịp khiến óc non dại, ngây thơ, cùng lối sống lòng yêu nước của dân chúng.

Thời gian Đông bắt em chết cũng không quá lâu, chỉ vài tháng thôi. Em cũng không biết, làm cách nào, bây giờ Đông lại phải trách việc kiểm soát đường thủy, thanh tra việc di chuyển trên sông Sài Gòn, ra mãi tận Vũng Tàu. Toàn thể gia đình em, từng người một, đã leo lên tàu tuấn của Đông, vượt biển đến các thị trấn Phi Luật Tân thật dễ dàng.

Sau mấy năm ăn chức nôm chết thị trấn Phi, cuối cùng, năm 1985, Đông và toàn gia đình em đã được đưa về thị trấn Mỹ. Đông trở thành người chỉ huy nhì của em. Em lại chuyển đến thành phố nhỏ xíu, thị trấn Tyler, cách Dallas khoảng tám mươi dặm, làm chủ cửa hàng tạp hóa. Mất vài thành phố lớn, họ xa chết em ở như Dallas, Houston, và sự nghiệp từ miền Việt Nam đông đảo, gia đình em ít khi dám xuất hiện. Em chấp nhận, nếu chúng may, có người nào, cùng bạn với Quân, thu được thông tin Võ Bộ giúp một, em sẽ rút xuống. Do đó, em luôn luôn né tránh khỏi người từ miền đông đảo đáng yêu kia. Khi cháu Thủy thị trấn lái xe, em như cháu chú ông bà người từ hai người đông đảo này, đừng mua đồ ăn Việt Nam, và hy vọng ông bà có thể giúp đỡ bạn bè cũ, tìm lối thoát khỏi cơn bão dĩ vãng. Vài năm sau, người Việt từ miền có đài phát thanh, phát hình riêng, nên em cũng nghe, xem các đài này thật chăm chú, nhiệt tình. Hình lá cờ vàng ba sọc đỏ phất phới bay ngạo nghễ, trong các dịp lễ tết mừng niềm, làm lòng em xót xa, nhớ về một tuần trào. Hình ảnh quân trưởng Võ Bộ, lối phong phú tâm trí, làm em đau đớn, như thấy anh Quân đứng trước mặt mình. Em nhớ mê mẩn: Quân, Quân ơi, tha cho em...

Đông đã mất cách đây gần ba năm, vì bệnh viêm gan. Năm ngoái, em lôi tất cả quần áo của cũ của Đông ra giặt giũ, trông khi gói lại, gói từng gói Họng-thở. Thật quá bất ngờ, một lá cờ vàng ba sọc đỏ, còn khá mới, được Đông cất giấu ở đâu đó, bung ra, làm em ngỡ ngàng. Thì ra, Đông cũng biết trân quý lá cờ quốc gia, nhưng lại thật cô đơn, âm thầm, không biết cho ai hay, dù đó là em, và chàng. Phải chăng, Đông đã gửi trả một gói giấy góc Cộng sản vô luân của

Ngõ i mĩ

Viết bởi Bùi Đình Phùng

Thứ sáu, 03 Tháng 2 2012 14:20

mình, sau khi đã hỏi nhp, hiểu rõ, hỏi ng th ch đ t do, dân ch th t s? Bĩ, nũ u chàng có nói ra s đĩ mĩ con ngĩ i mình, hũ u đĩ có ai dám tin? Hôm sau, em ra mĩ Đông, thĩ p nhang khĩ n vái, đĩ ng thĩ i cũng cĩ m trên mĩ chàng lá cĩ quĩ c gia bay phĩ t phĩ i. Cái mĩ c cĩ m tĩ, khi kĩ t nghĩa trăm năm vĩ i anh cán bĩ nhĩ mĩ t màn đen ghĩ tĩ m bao phĩ gia đình em tĩ bao năm nay, giĩ đây đĩ cĩ hĩ t tung ra, làm em sĩ ng khoái, tung tăng nhĩ bĩ c vào cuĩ c đĩ i mĩ. Sĩ sung sĩ ng, anĩ i dũng cao, khi em thì thĩ m trĩ c di nhĩ cĩ a Quân: Quân i! Không phĩ i em đã cĩ i kĩ thù, nhĩ ng em đã đĩ i mĩ i con ngĩ i anh ta, biĩ n thành bĩ n bè, chiĩ n hũ u cĩ a chúng ta. Anh đĩ ng trách móc em nĩ a nghe, anh Quân! Cám i n, cám i n anh thĩ t nhũ u, thĩ t nhiũ u nghe anh! “

Mĩ c cĩ m đã đĩ cĩ hóa giĩ i, con ngĩ i mĩ i cĩ a My hiĩn ngang hòa nhĩ p vào khĩ i ngĩ i Viĩ t tĩ nĩ n đĩng đĩ o i Houston, trong nhiũ u sinh hoĩ t chĩ ng Cĩ ng, mà không hĩ thĩ n vĩ i iĩ ng tâm. Và cũng may mĩ n thay, iĩ n này, nũng đã gĩ p gĩ đĩ cĩ bĩ n bè cũ, sau hĩ n ba chĩ c năm xa cách.

Bùi Đình Phùng

(Sĩ quan phĩ khĩ o)